

Vaše nová identita - 2

- *mluví* Dan Mohler

Dan Mohler - Your New Identity - 2

Překlad: nove-stvoreni.cz

Verze (build **04**) © 2015 nove-stvoreni.cz

[Licence](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/): Creative Commons BY-NC-SA 4.0 International
Uveďte autora – Neužívejte komerčně – Zachovejte licenci 4.0 Mezinárodní

Dan Mohler - Vaše nová identita - 2

Díky, že zde mohu být, díky pastore Dave. Hned na začátek něco uděláme - vy rozumíte duchovním věcem, obdarování, jste zde dobře vyučeni. Někdy slyšíte slova [poznání], slyšíte věci ve svém srdci. Každý, kdo potřebuje uzdravení, je samozřejmě důležitý, ale někdy slyšíte [specifické] slovo. Jak jsme zpívali tu píseň a bylo to svědectví, tak sem slyšel slovo artritida. Budu poslušný a nebudu se to snažit nějak pochopit, prostě věřím. Pokud máte jakýkoliv stupeň artritidy [v těle], máte léky na artritidu, máte bolest v těle, tak chci, abyste rychle povstali. Poslechněte a jedněte rychle, protože vám říkám, že věřím, že se to změní. Když slyšíte od Pána takovéto slovo, je velmi důležité podle něho hned jednat. Pokud jste někdo blízko těchto lidí, dotkněte se jich, vy jste rodina, jste Tělo Kristovo, Duch Boží je ve vás, Boží Království je ve vás, položte na ně ruku, věřím ve změnu, jak se teď budeme modlit. Autorita nebe je v této místnosti. Ježíš je Pán.

Artritido vyjdi z těl našich lidí, vyjdi z každého kloubu, z každého svalu, bolesti opusť je teď ve jménu Ježíše. Každý kloub ať je obnoven, zcelen a uzdraven. Začněte se hýbat, zkontrolujte si [co se stalo], co cítíte v oblastech, které byli zasaženi. Otče, ať jsou právě teď rozvázáni. Modlete se nad nimi toto - "Budte svobodní, uvolnění, budte zdraví ve jménu Ježíš. Žádná známka artritidy, ani známka po bolesti nezůstane v těle." Otče, děkujeme Ti, že jsi na ně dechl a požehnal je, děkujeme Ti, že dnes je jiný den, než co bylo a děkujeme Ti, že se nikdy nevracíme ke starému, že dnes je den změny, že přišla svoboda ve jménu Ježíše. Otče, děkujeme Ti za svobodu, již žádné bolesti v noci, žádné probouzení se uprostřed noci, žádné tepání přes den, Otče děkuji Ti, že i v práci jsou svobodní v Ježíšově jménu. Děkuji Ti, že rána pro ně budou časem radostí, a děkuji Ti, že je tam svoboda ve jménu Ježíše. Požehnejte jim a věřte Bohu. Díky Bože, díky Otče, díky Otče, ve jménu Ježíše.

Často vidíte změnu okamžitě, někdy jdete spát a vidíte, že se ta věc změnila, nebo se vzbudíte a ta věc je pryč. Zkontrolujte si teď svoje těla, potřebuji, abyste si je zkontrolovali. Hýbejte prsty, zkontrolujte si ruce, krk, prostě se zkontrolujte. Pokud se něco okamžitě změnilo, dejte mi teď vědět. Kdo cítil, že se právě teď něco změnilo? Ty, ty, ty.. kdo další? Zamávejte rukou.. 1, 2, 3 ... 15.. spousta lidí...

Ty jsi cítil co? Opustila tě bolest, přišlo uvolnění, nebo co? "Nemohl jsem zvednout ruku." - Nemohl jsi ani zvednout ruku? Ani trochu? Podívejte se na to, to je úžasné. Sláva. Pojď obejmou tě. Nemohl jsi zvednout ruku ani trochu? Jak to vypadalo předtím, ukaž mi. [Ukáže.] Tohle bylo nejvíc, co to šlo? "Musel jsem jí ještě pomáhat." - Takže jsi jí musel ještě pomáhat. Dej ji dolů a nyní ji zvedni úplně nahoru. Wow, díky Ježíši. Kdo dál? Co bylo tobě? [Od šestnácti měla potíže..] Odešlo to, jak jsme se teď modlili? "Ano." Je to pryč. Ježíš je úžasný. Všichni, co ještě stojíte, jste teď prožili změnu? [kolena, kyčle, rameno...] Skvělé. [Nepříjemně mi křupal v zápěstí..] Odešlo to? "Již to nekřupá." Víte, Bůh dechl do hlíny a povstal člověk. Mělo by být jednoduché věřit Bohu za uzdravení. Kdo další? [Celým tělem jí prošlo teplo, umělá kyčle, bolesti.] Potíže v noci, bolesti, vstávání.. Vidím to. Již to tak nikdy nebude. Dej mi ruce, je tomu konec a nikdo s tím nic neudělá, již je pozdě, ta věc musí jít. Otče děkuji Ti, že ona je od tohoto okamžiku úplně zdravá a od dnešního dne již nebude mít žádnou nepříjemnou noc, žádné další ranní vstávání s utrpením. Děkuji Ti za svobodu Evangelia v jejím životě a za Tvoji Lásku, která je nezastavitelná, ve jménu Ježíše. Amen.

Občas prostě musíte udělat, co dělá Bůh. Slyšel jsem to "slovo" [poznání]. Můžete to technicky zkoumat - "jak je to možné a co lidé s něčím jiným?" - někdy prostě slyšíte slovo a musíte poslechnout, nezkoušet to nějak řešit rozumem, a prostě nechat Boha, aby byl Bohem. Amen? Jsem pěkně nadšený a napumpovaný, byl jsem napumpovaný i před tím, ale znáte to, jak se ještě více napumpujete, takže se musím trochu uklidnit, abych mohl mluvit.

Ježíš je Pán! Podívejte - neexistuje žádná stimulace emocí, nebo mysli, která by ho přesvědčila

k víře, že jeho rameno bude uzdraveno. Není to "mysl má moc nad hmotou". "Mysl nad hmotou" neodstraní rakovinu z těla, pokud by tomu tak bylo, pak by byl každý uzdravený. Je to Boží moc, nazývá se Láska, která nikdy neselehává. Poslouchejte, je důvod, proč je toto zde v místnosti - jeho jméno je Ježíš, ok? Všimněte si - celé Evangelium drží po hromadě jedna věc - Boží spravedlivý soud [Boží spravedlnost]. Všechno kolem Božího Království spojuje tahle jedna věc - že "Bůh vás vidí, jako byste nikdy nezhřešili".

Takže pokud vás Bůh vidí, jako kdybyste nikdy nezhřešili, proč byste viděli sebe skrze to, co jste udělali špatně? Co takhle začít tam, kde On skončil a běžet dobrý běh? Co takhle obléci spravedlnost a nést ovoce ke svatosti? Vy nejste člověk, který se snaží se ospravedlnit, vy jste byli ospravedlněni. - A nyní je na vás Duch Boží a začnete žít to, co se stalo živé ve vašem srdci. Vidíte? Boží Království není pokrm ani nápoj, ale spravedlnost, pokoj a radost v Duchu Svatém. Když jste spravedliví před Bohem, máte pokoj s Bohem, když máte pokoj s Bohem, tak máte obrovskou radost. Je to "dobrá zpráva o veliké radosti". My se nesnažíme být šťastnými lidmi, Evangelium je tady! Bůh nás miluje, stvořil nás ke svému obrazu a vykoupil to, k čemu nás stvořil, a nyní nás nemůže nic zastavit, jediné to, že to neuvidíme a nepřijmeme.

Je jedna věc říct "Bůh tě miluje" - a to je vždy pravda, ale jiná věc je "Být milován Bohem". Pokud sebe vidíte skrze hřích, potom si dáváte přes obličej závoj a nemůžete mít intimitu [s Bohem]. Závoj byl odstraněn v Kristu, tak proč se neshlížíte s odhalenou tváří v Něm a nemilujete Ho, a nejste [do něj] zamilovaní? To je důležité. To mě bere - ukaž ještě tu [uzdravenou] ruku. Miluji tyhle věci. Baval jsem se s pastorem Davem - nedávno jsem se modlil za jednu ženu, kdy se kolem ní shlukli lidé z metodistické církve, která byla liturgická, nikdy se nemodlili za nemocné, prostě nic, a pár žen tam bylo uzdraveno a stali se z nich [nejednou] bojovníci. Modlili se za 92letou ženu, která byla úplně strnulá a sledovali jsme, jak jako "Tin Man" z "Čaroděj ze země Oz" - jak obživne a může hýbat kompletně celým tělem. Viděli jsme, jak jedna žena měla úplně zkroucené prsty a nemohla používat ruce - sledovali jsme, jak se jí prsty narovnal. On je Pán.

Víte, proč je to možné? Díky odpuštění hříchů. Důvod, proč je to možné je odpuštění hříchů. Není to pro to, že jste se modlili správně, že byste řekli správnou formuli, je to Boží Láska skrze Ježíše Krista a Boží spravedlivý soud na Zemi a milost, která vítězí nad soudem a je to díky tomu, že nedostáváme "co si zasloužíme". My dostáváme ospravedlnění, posvěcení, očištění, ospravedlnění. Nevím, zda si to uvědomujete nebo ne, ale jak teď sedíte na svých židlích, tak Bůh vás vidí skrze krev Ježíše, jako byste nikdy nejedli ze stromu poznání dobrého a zlého. "Hle, Beránek Boží, který snímá hřích světa" - Takže co teď? Hádám, že nyní máme být synové a dcery, zřejmě máme říct "Hurá". Cože udělal? Sňal hříchy světa. Zde děláme největší chybu - myslíme si, že naše schopnost zhřešit a naše schopnost to minout je to "kdo jsme". Ale my jsme tím, co On dokonal, čeho On dosáhl a On říká, že jsme spravedliví. A ta píseň, kterou jsme zpívali, ta je tolik pravdivá - "jsem všechno co On říká že jsem" - a pokud to říká On, tak má pravdu, protože je Bůh.

Poslouchejte - celé Boží království závisí na spravedlnosti, to je největší/nejlepší zpráva. Římanům 1 říká "Nestydím se za Evangelium" - za evangelium Ježíše Krista. Proč? "vždyť je to Boží moc ke spasení každého, kdo věří". To slovo "spasení" je zde "soterio", znamená to mnohem více, než "jít do nebe", je to více, než duchovní odpuštění a nebe jako cíl. Soterio, sozo, zachránit, spása - to znamená zachráněn, uzdraven, vysvobozen, chráněn, zachován, učiněn celým, v naprostém pořádku - to je význam toho slova. Když překládáte mezi jazyky, tak vyberete to nejlepší slovo a to je spasen/zachráněn, ale v Americe si myslíme že to znamená "Hej jsi spasený?" - Jako "půjdu do nebe?" Ale to znamená "být obnoven, vykoupen a přiveden zpět k původní hodnotě, všechny věci byly skrze dokonané dílo Kristovo učiněny nové" - Ano, toto to znamená. Bůh neposlal, neposlal, NEPOSLAL svého Syna na svět, aby svět odsoudil - tak proč bychom žili i jenom 3 vteřiny v odsouzení? Odsouzení vždy přináší smrt a nikdy, nikdy, nikdy, NIKDY není Boží vůle. Skutečnost, že vůbec máte potenciál být v odsouzení znamená, že vašemu srdci to není jedno

a evangelium změnilo váš život. Pokud by vám to bylo jedno, nemohli byste se cítit odsouzení. Pokud byste nebyli čistí uvnitř, potom byste neslyšeli žádný hlas odsouzení, protože by vám bylo všechno jedno. Skutečnost, že máte potenciál být v odsouzení znamená, že ďábel využívá čemu nerozumíte a ubíjí vás i když byste měli [nyní] být pozvednuti. Pokud by vám na tom nezáleželo a neměli byste v sobě srdce, které je živé, potom by se na vás odsouzení nemohlo dostat.

Cítím se tak znovuzrozený. :D Dívám se na vaše vzácné tváře a jsem tak nadšený - protože rozumím, že za každého z nás byla prolita Krev. Ve vašem nejčernějším dni Bůh nepřestal vidět kým vás stvořil. Říkal jsem to dnes ráno a říkám to všude, kam se dostanu. Evangelium je celé o tom, že Bůh nás miluje, že miluje to, kým nás stvořil [abychom byli]. Ne že by miloval kde jste byli a co jste dělali, ale On miluje "kým vás stvořil" a On to nepřestal vidět, protože Láska nikdy neselhává a On zaplatil cenu, aby z vás sňal tu lež a dostal do vás Pravdu, abyste mohli být k čemu jste vždy byli určeni. Toto Evangelium není o tom "modlit se modlitbu, abyste jednoho dne šli do nebe", není to o plných sýpkách a stodolách a požehnáních - pokud si myslíte, že Evangelium je o tomto, pak vás čeká zklamání. Evangelium je o proměně vašeho života, je o tom, že se stanete jedno s Bohem, je to o tom, že se Nebe vrátí zpět do vás a Boží přirozenost bude proudit skrze vás, takže svět uvidí světlo, které je ve vás, a jmenuje se Ježíš. A ani o Něm nemusíte říkat lidem, prostě Ho žijete a lidé to vidí. Je to úžasné. Toto umožňuje spravedlnost.

Proč se zde můžeme modlit půlminutovou modlitbu a vidět všechny ty lidi v okamžiku uzdravené? Byl jsem na jednom shromáždění a sledoval jsem, jak během 30ti vteřin bylo uzdraveno 100 lidí. - Patnáctiletá dívka chodila [takto - ukazuje] zkřiveně od narození a stalo se to "tím, kdo ona je", protože nikdy nepoznala nic jiného. Pravděpodobně se za ni tisíckrát modlili.. a [postupně] se s tím smíříte - ale kdo ví, že Bůh to může během momentu změnit? Byli tam tři lidé s vážnou skoliózou, tři lidé s šedým zákalem.. celkem 100 lidí během 30ti vteřin, Bůh se tam prostě prohnal. Ta dívka cítila, jak se jejích nohou dotkly ruce a vyskočila.. Pastor s pláčem říká "Toto je skutečná Boží moc, to nic jiného nemůže být." - Co myslí tím "skutečná Boží moc?" :D Tři lidé, kteří kvůli zákalu neviděli, tak měli perfektní zrak. Tři skoliózy se narovnal. Sláva tobě Bože, jsi úžasný! Během třiceti vteřin. Proč? Kvůli Boží spravedlnosti skrze Ježíše Krista. On nesl moje a tvoje hříchy na svém těle na dřevě, abychom my, když jsme zemřeli hříchu, mohli žít pro spravedlnost a Jeho ranami jsme uzdraveni. Bůh proklet hřích na těle.. toto mě opravdu bere. ||

Podívejte. 1. Petr říká, že On nesl, On nesl tvůj a můj hřích {kde?} ve svém těle {kam?} na kříž. Kříž představuje dřevo, kůl. Cokoliv visící na dřevě je prokleté Bohem. Mám pro vás skvělou zprávu - Bůh na kříži neproklel svého Syna, Jeho Syn byl učiněn hříchem - hřích bylo to, co nás zabíjelo a Bůh proklet hřích v těle a hřích nad vámi nemá žádnou moc, protože zákon Ducha života v Kristu Ježíši nás všechny osvobodil od zákona hříchu a smrti. On dal na dřevo to, co nás zabíjelo. Zabíjel nás hřích Bůh ho proklet a hřích nad námi nepanuje, my jsme lidé milosti. Máme zůstat v hříchu, protože jsme pod milostí a ne pod Zákonem? Naprosto ne! Jak bychom my, kteří jsme zemřeli hříchu, v něm ještě mohli žít? Zemřít hříchu - to znamená jeho ostnu, jeho vzpomínkám, identitě, touhám. Nejsem učiněn, abych to minul, jsem učiněn "syn". Nejsem učiněn, abych žil tělesně, jsem učiněn, abych žil v duchu, a pokud budu žít v duchu, nebudu naplňovat žádosti těla.

Takže budme lidé Ducha a pochopme to, vydejme se, vzdejme se a staňme se takovými jako je On. Tohle je velká věc. Proč? Protože On, který nepoznal hřích byl učiněn hříchem, abych se já mohl stát spravedlivým v Božích očích. V Lukáši 24, když vstal z mrtvých, říká "Proč se tomu divíte? Říkal jsem, že se to stane, proroci o tom psali - že Syn člověka bude trpět" - a zde je důvod - "aby pokání a odpuštění hříchů bylo kázáno všem národům". My si myslíme, že pokání je "bůů, bůůů, je mi to líto" - ale potom jsme si stále vědomi naší schopnosti selhat. Můžete brečet "je mi to líto" a když odejdete z "církve", tak být velice opatrní s tím, kdy zase budete "potřebovat" krev. Ale to není pokání, pokání je "změnit způsob, jakým myslíte", prostě otočte svoje srdce a svou mysl správným směrem - směrem Pravdy. To jest "Žil jsem pro sebe, ale byl jsem stvořen pro Jeho slávu.

Žil jsem sám pro sebe, své já, ale byl jsem stvořen k Jeho obrazu. Končím s tímto klamem, končím s takovým životem. Duchu Svatý, děkuji Ti, že mě přijímáš, miluješ, proměňuješ, dáváš mi milost. Bože, jdu za Tebou." - Tohle se nazývá pokání a odpuštění hříchů.

My jsme hlásali "Čiňte pokání, čiňte pokání..." a jako celku se nám nedaří hlásat odpuštění hříchů - potom bojujeme boj, který On již vyhrál. Jsou dvě věci, o kterých nikdy nepřemýšlím, a to je "hřích" a "dábel". Nikdy. Dábel je uschlá větev, nebudu mu dávat místo, on je vyřizený a nikdy není mým problémem. Ježíš je můj "problém". Nejsem muž s kupou problémů, jsem člověk, který má jednu obrovskou a úžasnou odpověď [Ježíše]. Nepotřebuji od někoho ["duchovní"] službu, nejsem smutný, nejsem obtížený a utlačený, život nemluví hlasitěji než Pravda, Pravda mě osvobodila, dnešek je úžasný den. "A to nemáš žádné potíže bratře?" - Já je nevidím jako potíže, nevidím je jako věci, které škodí mému životu, já mám všechny otázky, které můžu mít zodpovězeny v Něm - a z toho místa žiji život. Potom to nikdy není o tom, kdo co udělal a neudělal, co kdo řekl nebo neřekl, ale o Kristu ve mně, té naději slávy. Co záleží na tom, co kdo řekl nebo neřekl, když Bůh k nám mluvil skrze svého Syna? Co záleží na tom, co člověk udělal nebo ne, když Bůh nyní udělal něco skrze svého Syna? Tam musíte začít a skrze to najít svoji identitu a žít z toho místa, abyste mohli běžet dobře. Jinak budete pouze tak pevní, jako svět kolem vás, okolnosti budou vašim ukazatelem a bude vás určovat váš život, na místo Života, který je ve vás. Ježíš je prostě Pán a já jsem z toho šťastný.

Potkávám lidi, kteří jsou zranění, a sleduji, jak jsou obnoveni. Je to skvělá věc. Byl jsem na jednom shromáždění a jedna žena si myslela "Musím pro tebe Bože být takovým zklamáním..." Lidé si myslí "Proč mě Bože vůbec toleruješ?" - není to podivuhodné? Bůh vás netoleruje, On vás miluje! On není zklamaný, On vás láká a přitahuje a doufá, že vám to dojde. Jak říkal pastor Dave "On touží, aby vám to došlo". Láska nikdy neříká "Kdy už vám to konečně dojde..." [naštvaným tónem]. Láska říká [laskavě] "Což to nechápete?" Ta žena si myslela "zklamání" a měla nádor v břichu, který vystupoval ven - potom mi říkala, jak to bylo velké a že ji měli operovat a tu věc odstranit. Já jsem měl tu čest se za ni osobně modlit a když jsem se k ní prodral zástupem lidí, tak víte, co jsem slyšel ve svém srdci? Slyšel jsem Boha, jak říká "Já z tebe vůbec nejsem zklamaný" - a já jsem netušil, že si týden myslela, jakým je pro něj zklamáním. Ale já jsem Boží muž a On je můj Otec a "moje ovce slyší můj hlas" - skvělé, to je skvělý den. Nesnažím se mít proroctví, nebo usilovně se snažit slyšet Boží hlas, jsem prostě ve společenství s Ním a On mě miluje a mluví ke svému dítěti. Je to jednoduché. Na rozdíl od - "potřebuji slovo [poznání], potřebuji slovo...", potřebuji ho tolik, že si ho vymyslím... - Ne, prostě mluvte. Takže jakmile jsem se jí dotkl, tak říkám "Bůh tebou není vůbec zklamaný" a přišlo to s mocí a ona [spadla na zem a] začala kvílet. || Potom jsem nad ní prorokoval něco jako "Nepředurčil jsem tě snad před založením času? Neviděl jsem tě dřív, než jsi byla? Neznal jsem snad všechny tvoje dny dříve, než vůbec nastaly? A nyní zde stojíš přede mnou, protože jsi Moje vůle a Moje touha, tolik tě miluji".

Vůbec jsem nevěděl, že měla nádor. Ops. Ale všichni její přátelé to věděli a ona samozřejmě také. Ležela na zemi a kvílela a plakala a vypadala zajímavě, jak občas vypadáme - vlasy měla všude, bylo to skvělé. Když se zvedla z podlahy, tak hádejte co - byla změněná, osvobozená a ten nádor úplně zmizel z jejího těla. Boží Láska, Boží spravedlnost a Pravda vás osvobozují. Vědomí hříchu, odsouzení a vina a hanba nejsou váš úděl, nikdy vám nepomohou. Vina říká "není mi odpuštěno", hanba říká "stále jsem takový", odsouzení říká "jsem hoden soudu" - všechny tři jsou proti Kristovu dokonatému dílu. Neuvíďte mě v odsouzení. - "To jako nikdy neuděláš chybu?" - I když chybu udělám, tak odsouzení stejně nemá místo. Já jsem se nezbudil, abych udělal chybu. Já jsem se vzbudil, abych byl jako On, můj Otec. Víte, že dnes vás vzbudila milost, aby vám dala další den, abyste vypadali jako váš Otec? Milost vás nezbudila, aby naplnila vaše potřeby, požehnala vaše okolnosti... Milost vás vzbudila, aby vám dala další den, abyste mohli vypadat jako váš Otec. Protože pokud je to celé o vašich potřebách a vašem dni, tak na to vám stačí víra [typu] "abyste Ho přijali" do svého života a doufali v lepší den, na místo v proměněný den, a byli pak

zklamaní křesťané, protože máte špatný pohled. Nezlobíte se na mě? || Někdy prostě vidím tyhle věci a řeknu je. On ve Zjevení přišel s mečem ve svých ústech, já bych ho měl hádám taky mít. :) Je to dobrý meč.

Spravedlnost - mluvím teď o ní. Je to spravedlnost - moc Evangelia ke spasení. Proč? Protože lidé nejsou souzeni pro svůj hřích, nedostávají, co si zaslouží, protože byli úplně očistěni, ospravedlněni - to znamená spravedliví, jako kdyby nikdy nezhřešili. Každý z nás by měl před Ním stát s odkrytou tváří a směle vejít do Jeho přítomnosti, protože Nejvyšší kněz, Ježíš Kristus Boží Syn nás reprezentuje, dělá prostředníka mezi Bohem a člověkem. Wow. Pokud to uvidíte, potom přijdete směle. "No jo, ale ty nevíš..." - přestaňte s tím. On již ví [co jste udělali] a již prolil svoji krev a poslal svého Syna a vábí vás do své přítomnosti. Nedovolte ničemu, aby vám bránilo v tom "znát Ho". Můžete svým znalostem Bible dovolit, aby vám zabraly místo "znát Jeho", můžete své službě dovolit, aby zabrala místo "znát Jeho", můžete být součástí něčeho, jen pro to, abyste skrze to našli svoji totožnost, a přitom Ho nemusíte nikdy opravdu znát. Nic se nemůže rovnat vaší možnosti být s Ním - a to je opravdové křesťanství - znát Ho a žít z místa známosti Jeho, kdy Jeho a vaše srdce se stanou jedním, kdy Láska, kterou On miluje, je Láska, ve které chodíte, kdy milost, kterou vám ukázal, je milost, kterou dáváte. Spravedlnost - pokání a odpuštění hříchů. - Odpuštění hříchů znamená spravedlnost. Znamená to "spravedlivý, jako kdybych nikdy nezhřešil", znamená to stát bez pocitu viny, odsouzení a hanby, je to úplný přístup k mému Otci.

Spravedlnost. Lidi, máte ji mít oblečenou každý den a vypadat v ní nádherně. Adam s Evou jsou v zahradě, zhřešili a stojí tam nazí a zahanbení, slyší přicházet Boha a běží a schovají se. To je dost divné - to dělá hřích - způsobí, že utíkáte od Toho, který vás tolik miluje, od toho, který přináší vykoupení, řešení a zaslíbení. On chce přijít a prohlásit, že vaše semeno mu potře hlavu.. Bůh je Bůh, On je Bohem smlouvy. Proto přišel sem na Zem, On je Otec. Co oni udělali, když slyšeli kroky svého Otce? Utekli a schovali se. Proč? Změnil se snad Bůh? Protože vědomí hříchu vládlo jejich duši a oni utíkali před Tím, který miluje, který chce obnovit a přinést pravdu, který chce ukázat milosrdenství. - A když přijde, tak se ptá "Jak víš, že jste byli nazí? Jedl jsi z toho stromu?" Zbytek je známá historie, jak jsem o tom již mluvil ráno - na jednu stranu se to zdá směšné, ale je to smutné. Adam říká "To ta žena, kterou jsi mi dal." "Co jsi to udělala Evo?" - "To ďábel, ten mě navedl" - Přehazování viny, sebe ospravedlňování - první efekt hříchu je sebestřednost, vědomí si sebe, sebeobrana, sebe ospravedlňování - "Na mě se nedívej, za to může někdo jiný. Pokud bys mi nedal ženu, pravděpodobně bych z toho stromu nejedl. Na mě se nedívej, to ďábel mě navedl..."

Dovolíme, aby lidé byli náš důvod, proč a jak žijeme. - Říkáme "Já bych se takto necítil, pokud by tamten.. Ale ty nevíš... A proč je [vlastně] Bůh nezmění, oni na mě tolik tlačí... Za to, jaký jsem, může ten a ten..." - Jediné, co byste měli být schopni říct, je - "Nebyl bych takovýhle, nebýt Ježíše. Za všechno může On. :)" No tak, řeči jako "Pokud by Bůh.. Pokud by můj partner.." - Jak to souvisí s tím, kdo jste v Kristu a jak to může ovlivnit vaše společenství s Bohem, vaše čisté srdce, a jak vám to může zabránit "žít pravdu Evangelia"? Proč dovolujete svému partnerovi, aby byl [nad vámi] pánem? Proč jim dovolujete být "pravdou", která určuje váš život, když to není ani cesta? Takže pokud procházíte těžkostmi, proč je tak snadné plakat kvůli nim, na místo volat za ně? Proč se modlíme pouze pro to, že jsme jimi frustrováni a proto, že pokud by je Bůh změnil, měli bychom lepší den? Proč za ně nepláčeme na místě, kde se nikdo nedívá, a neřekneme "Bože jsou určeni pro mnohem více, než žijí, odpusť jim, neboť neví, co činí nebo co vidí. Bože smiluj se?" Ta první modlitba se nezvedne ani ke stropu, kdežto ta druhá projde a je slyšet u Božího trůnu. [Ta druhá] To je Láska, která pracuje skrze víru. Ta první je motivována potřebou a sobeckostí.

"Bože, nemůžu tomu uvěřit.. pokud bys mě miloval, proč necháš mého šéfa, aby se ke mně takto choval, mám na víc..., už mně leze krkem jak po mně šéf plive a zachází se mnou jako s hadrem. Bože pokud bys mě miloval, tak myslím, že bys ho změnil, proč mu dovolíš dělat mně tohle?" - Tohle není křesťanská modlitba, to je naříkající sebestředná sobecká samo spravedlivá

seance, které se Bůh vůbec neúčastní. To jste vy, jak požadujete svoje práva a přitom jste se všech měli vzdát, protože jste zapřeli sami sebe. Proč? Protože jste nikdy nebyli stvořeni pro sebe, byli jste stvořeni pro Boží obraz, přečtěte si tu Knihu - "Učiňme člověka k našemu obrazu".. "V den, kdy pojíte z toho stromu, tak obraz zemře, pošlu Ježíše, který vám ukáže, jak vypadá život, pro který jste byli stvořeni a vrátím zpět ten obraz a dám ho do vás.." - ten "obraz" je Láska.

Takže máte volat za svého šéfa a být pro něj Ježíšem a čím více vás bude mačkat, tak Ježíš by z vás měl téct všude. :) Jednoduché. Nepotřebujete žádat vedoucí [sboru], aby se za vás modlili a vy dostali lepší práci a křesťanskou atmosféru. - To má být vtip? Takhle se za vás nikdy modlit nebudu. Zůstaňte, kde jste a buďte světlem. Bible říká, že máme dělat všechno {kolik? všechno} bez reptání a pochybování. Kolik? Všechno. Ops. Dělejte všechno bez reptání a pochybování. - Proč? Abyste byli před světem jako bezúhonní a bezelstní v očích lidí, kteří jsou pokřivení a nerozumí životu. Proč děláte všechny věci bez reptání a pochybování? Aby oni viděli, kým jste se stali, a viděli vás jako bezúhonné a bezelstné, bez vlastních zájmů a skrytých motivů, aby viděli, že jste vydaní a vykoupení a všechno co máte je Láska. Říká "záříte jako světla a držte se pevně slova života" - to je křesťan. Proč? Protože předtím říká "dělejte všechny věci bez reptání a pochybování", říká že je to Bůh, kdo ve vás působí, abyste chtěli a dělali co se mu líbí" - A Mu se líbí ukázat Jeho přirozenost lidem, kteří nerozumí.

Pokud křesťanství převrátíme na to "co pro nás Bůh může udělat a jak mít lepší den", tak to těžce mineme a budeme zklamaní křesťané. Vy se nikdy nescházíte na takovémto shromáždění pro to "co pro vás Bůh může udělat." Přicházíte, abyste byli více podobní Jemu, abyste byli ostřeni, vybudováni a odešli z tohoto místa a vypadali více jako Boží syn nebo dcera. Myslím to vážně. Pokud si myslíme, že toto Evangelium je jen o nás a "jak mít lepší den", tak nás čeká tvrdá jízda. - Obrátí se to ve velký ústup, budete se ptát "Bože, kde jsi? Myslel jsem, že mě miluješ... Proč se mi nic nedaří? Kdy už budu mít svůj průlom?" - Chránová opona je již roztržena, kámen je odvalen, již nastal úžasný průlom a vítězství toho průlomu žije v nás. Není čas být zklamaný, není čas myslet na sebe, myslíte na Království. Ester a Mordechaj tomu tehdy rozuměli - nemyslet na sebe. Je možné, že jste se právě pro to narodili pro tento čas - nemyslete na sebe. Stejně jako Starý zákon je stín věcí, které měli přijít, tak ona hraje roli zachránce a riskuje svůj život, aby zachránila národ. Proč? Protože nemyslela na sebe.

Když jste zklamáni, na koho je upřena vaše mysl? A když jste odrazeni? Říkám vám, že kdybyste následovali život Ježíše, tak byste odhodili všechny důvody být někdy odrazeni. Jde o to, že se někdy nechceme oddělit od toho, co jsme znali celý život, protože si myslíme, že to je normální. Ale nic z toho není "jak jste byli stvořeni", Bůh vás takové neudělal, takovými jste se stali, když Adam jedl z toho stromu - byli jsme narozeni do Adama a musíme být znovu narozeni. - Takže se změní všechny věci, vaše mysl je obnovena a všechno je nové. Způsob jakým myslíte a vidíte. - Pokud je moje oko prosté, potom celé moje tělo je zaplaveno světlem. Tam se neříká, že to je pouze v případě, pokud zrovna nečelíte mnoha výzvám a problémům. Protože oko je lampou těla, pokud vidím jasně, potom žiji jasně. Pokud vidím jasně, potom jasně zjevují [Krista] bez ohledu na to, čím procházím. Proč? Protože vidím skrze Pravdu a pravda mě osvobozuje a nyní, na místo abych potřeboval, aby mně někdo sloužil, tak mám něco, co můžu dát, a to i když čelím protivenství.

Vidíte ve mně nadšení? Trochu? :D Víte proč? Kvůli všemu, čím jsem prošel. Dnes nemám filozofii, jsem zamilován. Nekáži vám doktríny, je to můj život. Káži svůj vztah. Ježíš je pro mě velmi reálný a je Pánem. A hádejte, kde žije protože chce? Přímo ve mně. Byl jsem celý život domem, udělaným pro Krále, a ani jsem o tom nevěděl. Byl jsem luxusní nemovitostí a netušil jsem to. On mohl žít kdekoliv by chtěl, mohl udělat na obloze obrovský hrad, že by byl vidět po celé Zemi a učít své děti "Tam žije Bůh"... Ale On to neudělal a nechce to. On chce žít ve vás a to tak, že lidé vás uvidí a řeknou "Tam je Bůh, wow".

Evangelium je o Kristu, který se rozmnožuje podle svého druhu. Pokud Bůh učinil člověka

podle svého obrazu, a tento obraz byl ztracen, když člověk jedl ze stromu [poznání dobrého a zlého], potom důvod, proč přišel Ježíš je vykoupit nás zpět k tomu obrazu, ne nás dostat do nebe. Dokonané dílo Kristovo není naplněno a oslaveno, když se člověk modlí modlitbu, aby měl své jméno zapsané v knize nazvané "Život". Dokonané dílo Kristovo je naplněné a oslavené, když je přirozenost člověka obnovena zpět do Božího obrazu a stane se Láskou.

Kdokoliv může mít nálady a problémy, je to normální a zdá se to běžné, že lidé jsou naštvaní, zklamaní, žárliví, pyšní, frustrovaní, ale moje Bible říká "odložte všechny ty věci, protože vy jste tak nikdy nebyli stvořeni, byli jste stvořeni být obrazem Božím" a všechno jiné je zneužití a převrácenost. Proto [je potřeba] pokání - změňte způsob, jakým myslíte a Bůh chce odstranit každý hřích. Není to o hříchu a odpuštění [znovuzrození] a neustále hřešit a prosit za odpuštění. Ne, je to o správcovství vašeho srdce - tj. [uvědomění si] "počkat, [nyní] rozumím pro co [a jak] jsem byl stvořený". "Proč by Ježíš zaplatil takovou cenu za někoho, jako jsem já?" - tohle říkají lidé. Protože On zaplatil za to, kým jste byli stvořeni, ne za to, co jste byli. On zaplatil cenu, aby vykoupil to, k čemu jste byli původně stvořeni, ne co jste byli. On chce, aby co jste byli zemřelo, abyste mohli povstat a konečně žít. Pokud zrno nepadne do země a nezemře, tak nepřinese užitek, ale pokud zemře a padne do země, potom vyroste a ponese mnohé ovoce. Každé semeno podle svého druhu - malí "jako Ježíš" lidé - křesťané. - To neznámá lidi, kteří chodí do "církvě". Znamená to Církev.

Požehnání toho, že se scházíme je, že se [ted] dívám na nevěstu. My nestavíme Bohu budovy a podobně, my se staneme jakým je On. My neděláme Bohu obřady, my jsme synové a dcery, kteří zjevují Jeho život. Pokud takto nežijete, tak se unavíte, vyčerpáte, budete odpadat, vaše tělo bude mít silnější hlas než váš duch a budete [si] ospravedlňovat slabosti a přijdete s 1000 důvodů proč tohle a tamto - a všechny ty důvody jsou podvod. Milost je s námi, dílo je dokonané, Bůh je úplně schopen proměnit naše životy, pokud chceme být Jím tvarováni. Všude, kde jsem, říkám "Ne každý, kdo chodí do církve se chce stát Láskou" - chceme si držet práva, které jsme získali pádem člověka. Chceme držet lidi odpovědné. Buďte rádi, že Bůh vás nedrží odpovědné na úrovni, na jaké vy držíte jiné, jinak by čekal, až se změníte, než by poslal svého Syna, a byli byste v pěkné kaši. "Ještě když jsme byli hříšníci, On poslal svého Syna."

Bible říká v 2 Kor 5.. Víte, proč jsem [ted] neotevřel Bibli? Protože je ve mně. Všimli jste si, že jsem strávil čas v této Knize? Písma mě prostě bombardují, je to úžasné, protože to je Život, je to Pravda. Víte, co vás osvobodí? Pravda. Nejsem proti nějakým službám, nejsem proti modlení se za sebe navzájem, ale říkám vám, že tam není napsané, že sloužení [vám] a modlitba vás učiní svobodnými - Pravda vás vysvobodí. Služba [vám] a modlitba může otevřít dveře některým věcem a připravit určitým věcem cestu, ale pokud nenahradíte lži pravdou, pak nikdy nebudete žít svobodní. Mluvím na rovinu. Pravda vás osvobodí. Pravda je váš nejlepší přítel a nejsou to písmena na stránce, je to osoba, jeho jméno je Ježíš. A Duch pravdy je Duch Svatý, žije ve vás a máte s ním mít společenství. Yay. Vidíte, jak se máme skvěle?

Řeknete "No jo bratře, ale mně se nedaří..." - vidíte? Pokud na to zaměříte svůj pohled, pak minete Pravdu, která vás osvobozuje a způsobuje, že vidíte věci správně. Neříkám, že všechno se nám všem daří skvěle, ale já nemám radost pro to, že se mi všechny věci daří, to vám slibuji. Já mám radost, protože On je můj Otec a miluje mě a Jeho Láska nikdy neselže a já mám konečně jistotu, abych mohl žít svůj život. A ať přijde co chce, moje odpověď je Ježíš, protože nemiluji svůj život až k smrti, já jsem se vydal, vzpomínáte? Já jsem zapřel sám sebe, vzal jsem svůj kříž a následuji Ho. My jsme z toho udělali "modlitbu, abychom šli do nebe", udělali jsme z toho modlitbu na nároží, abychom šli do nebe. Asi před 100 lety jsme přišli s modlitbou hříšníka - to ale Ježíš nikdy neřekl. Nejsem proti modlitbě hříšníka, rozumím tomu pojmu, ale pokud to je jediná motivace, potom míváme pointu proměny. Člověk se musí znovu narodit, ne se modlit modlitbu, aby šel do nebe. Musíte se znovu narodit - to znamená staré věci umírají a nové žijí. Nikdy to nebylo o začlenění/přijmutí Ježíše do našeho života.

Byli jsme na jednom shromáždění a jeden mladý muž potom jel domů a Duch Boží přišel do jeho auta a řekl mu - "Byl jsi ředitel Ježíše začleněného/přijatého [do svého života] (*incorporated*) a máš padáka." :D Miluji takové věci. Ten mladý muž zastavil na krajnici a dal se do pláče. Ježíš mu řekl "Miluji tě a slovo vykoupen ti tisknu na čelo a od nyní budeš můj syn. [pláč]" Lidi, pokud se dějí takové věci, když kážu, tak prostě budu dál kázat. Možná se to někomu prvně nezdá jako dobré, ale může být když nastoupí do svého auta, On může přijít. :D || Vy chcete, aby Bůh přišel do vašeho života a udělal to, On je Otec. Toho mladíka to neodsoudilo, změnilo ho to. Uvědomil si "Člověče já jsem jen přidal Boha k sobě kvůli tomu, co pro mě může udělat, na místo jak mě může učinit více podobného Jemu. Nevzdal jsem se." Proč Ježíš říká "Zapřete sami sebe"? - "Pokud mě chce někdo následovat, ať prvně {co? Modlí se modlitbu, aby šel do nebe? To neřekl, řekl ať prvně} zapře sám sebe." Proč?

Nikdy jste nebyli stvořeni pro sebe, byli jste stvořeni k Božímu obrazu. A Ježíš přišel a ukázal/byl nám příkladem života, pro který jsme byli navrženi a stvořeni, a On naplnil co Adam nezvládl a nyní jsme skrze Něho všichni znovuzrozeni a všichni jsme Jeho účastníci a On je prvorozeným mezi mnoha bratřími a jsme předurčení, abychom byli připodobněni do Jeho podoby. A lidi, pokud nás předurčil, tak nás také i povolal, a pokud nás povolal, tak nás také ospravedlnil a pokud ospravedlnil, tak také i oslavil tím, že nás naplnil svým Duchem - to všechno je v Římanům 8, přímo uprostřed kapitoly. Říká tam "Co k tomu tedy řekneme? Pokud je Bůh s námi, kdo může být proti nám? Pokud Bůh neušetřil svého vlastního syna, ale vydal ho za nás, jak by nám nedaroval s Ním všechny věci?" - O čem mluví? O plných sýpkách a stodolách? Mluví o všem potřebném, abychom byli jako On. - Mluví o tom, že jste předurčení, abyste byli připodobněni obrazu Jeho Syna. A pokud Bůh neušetřil svého Syna, ale vydal Ho, jak by nám s Ním nedal všechno potřebné k tomu být jako On. Všechno co musíme udělat je chtít a odložit starého člověka, vzdát se práv a říct "Všechno co jsem se od mládí naučil ve světě, všechno co mě naučil pád člověka, to musí jít pryč [z mého života], odkládám všechny tyhle věci týkající se těla/tělesnosti a od tohoto dne mi jde o život v Duchu. Protože pokud budu žít Duchem, tak nenaplním žádosti těla. Nejsem prokletý dvojitou přirozeností, ve mně je Boží Království a já jsem Jeho syn." Tohle je militantní, to je modlitba, to je vyznání, to je hluboká prosba, je to prohlášení, to jsou naše životy. A nebo se snížíme k "Ó můj Bože už je zase 6 hodin [ráno], zase další den [uvázaný] u mlýnského kamene, kdy mě už z toho dostaneš a dáš mi jinou práci. A Bože ten Billy ten mě přivádí k šílenství, prosím dotkni se ho." - A říkáme tomu modlitba - "Modlil ses dnes? Ano, modlil jsem se." :D Modlil se za lepší den. :D Nevadí, že takto mluvím? Ok.

|~ Musíte mi říct, kdy mám skončit, jinak jsem jako letadlo, které krouží kolem letiště a vidí i přistávací plochu, ale nikdy neslyší "pojd' na přistání". Řeknete a to ti nedojde palivo? "Ani náhodou, to není možné." | Říkal jsem nedávno pastorovi, že nikdo nepije z mého šálku, moje hlava je pomazaná, můj šálek přetéká, vy pijete z mého podšálku, protože pokud byste pili z mého šálku, tak vysychám. Zeptáte se "Jak to děláš, že odpovíš na tolik telefonátů, sloužíš tolik lidem, jak to děláš, že na konferencích jsi vždy obklopen a hodiny mluvíš s lidmi a pak odcházíš jako poslední? ..." Vy nepijete z mého šálku. Proč? Protože "duchovnost" se měří podle přetékání a Láska je úžasný zdroj. Já nedělám službu, já miluji lidi a tato studna nikdy nevyschne. Rozumíte? Žiji takhle 17 let a je to čím dál lepší a bude to ještě lepší. Až mě příště uvidíte, tak na tom budu nejméně takto, nebo lépe. :) Víte proč? Protože Ho budu znát zase o kousek víc. Budu Ho znát o kousek víc, takže budu mít o kousek víc radosti, zapálení.

[k někomu z obecnstva] Pane, on vás tolik miluje a vy to víte, že? Dejte mi svoji ruku, protože On ve vás [ted'] dělá něco úžasného. Jen sed'te, nemusíte nic dělat, On to dělá a On proměňuje tvůj život, ukazuje Ti, že jsi hoden a tvoji hodnotu, že On je vykupitel všech věcí a že to není o věcech, které byly ztraceny a čím jsi prošel a o tom, co ti říká, že kvůli tomu se [určité] věci nemohou stát. Je to o tom, co přišlo, co bylo nalezeno a co On dělá, a já tě prohlašuji odpovědným vědomým člověkem, pohlceným Pravdou, pohlceným Láskou živého Krista. Žehnám ti porozuměním, žehnám

ti zjevením a dny odsouzení, viny a bolestných vzpomínek jsou pryč. Vyhlašuji svobodu ve tvém srdci a ve tvé duši, ve jménu Ježíš, buď požehnaný. To bylo dobré.

Musím to nějak zakončit. Pojdte se mnou do Koloským 3. Nestihl jsem to číst dnes ráno, ale teď si to přečteme. Spravedlnost - vzpomínáte? Ta všechno spojuje. Důvod, proč se modlíme za nemocné, je odpuštění hříchů, ne to, že jsou nemocní. Pokud jediný důvod, proč se modlíme za nemocné, je ten, že jsou nemocní, pak jsme vedeni/motivováni potřebou a v tom je strach, a víra nepracuje skrze strach, ale skrze Lásku, a Láska vyhání strach ven. Takže musíme mít lepší motiv pro modlitbu, než jen problém. Snažím se vám něco ukázat. Je potřeba lepší motiv, než problém a k tomu vědět, co o tom říká Bible a jaké se k tomu vztahují zaslíbení. Protože pokud motiv není Láska, tak snížíte Bibli na knihu principů, které se snažíte použít a modlit, abyste získali průlom. - A pak se divíte, proč se věci nehýbou, nefungují a vyvstanou všechny podobné otázky a podvrací to vaši schopnost mít intimitu a jednotu s Jeho Láskou. Jste založeni a zakořeněni v Lásce. Víra se projevuje skrze Lásku, Láska vyhání strach ven. Nejsme lidé vedení potřebou, my jsme zamilovaní lidé se smlouvou zaslíbení. My se nemodlíme, protože Larymu řeknou, že zemře. Modlíme se proto, že on má zaslíbení života a dlouhých dní a má zanechat odkaz a má naplnit svůj osud. Nemodlíme se za Bobyho, protože má problémy, ale proto, že je skrze kříž více než to [v čem lítá] a modlíme se z perspektivy Života a zaslíbení.

Neříkáme "Aha, cože to udělali? No to je hrozné, musíme se za ně modlit..." - tohle ale děláme neustále. Myslíme to dobře, ale byli jsme oklamáni ke strachu a zoufalství. A pokud budeme upřímní, tak mnoho z nás jsme zranění a zmatení, protože jsme zažili/viděli spoustu věcí bez odpovědi a ztratili příliš mnoho dobrých lidí a je to matoucí. "Církev" velká jako tato, se může společně modlit, postit, mávat prapory, troubit na trumpety a modlit se všechna Písma, která kdy byla napsána a týkají se situace, a může to dělat společně ze špatného místa kvůli nervozitě z problému. Prostě se bojíte že ztratíte dalšího, takže se snažíte ze všech sil získat průlom. Ale je to Boží Láska k tomu člověku a dokonané dílo Kristovo, které činí věci nové. Způsobí to Jeho Láska k tomu člověku, ne to, že my jsme se modlili "správně". Je to proto, že jsme "věřili" správně. Nemocného zachraňuje modlitba víry. Věřit správně změní situaci, ne to, že se budete víc snažit, víc modlit.

Modlil jsem se za svého přítele a zemřel na rakovinu. Ležel jsem [potom] na své posteli a říkám "Bože..." a Bůh mi řekl "Dane, i když jsi hodně poznamenaný tím, co dělám, tak věci, které jsi neviděl se stát, mají stále právo mluvit, a když jsi viděl, jak ztrácí kila, jak chudne, jak se mění jeho obličej, tak ty a tvoje mysl jste říkali 'ale ne, už je to zase tady, je to stejné jako když jsem přišel o toho a toho' a potom všechna tvoje agrese byla vedena tím, co se nedělo a čeho ses nejvíc bál". Ale přitom [když jsem se za něj modlil, tak] jsem zněl jako modlitební válečník, protože vím, jak se modlit. Ale modlil jsem se na základě špatných věcí, které nepůsobily život a v mých slovech byla nulová autorita. Takže to je dobrý způsob, jak používat Pánovo jméno nadarmo - tj. bez moci. Nevím, jak jsem se na toto téma dostal, můžu mluvit dál?

Nejsm proti modlitebním řadám, ale spousta modlitebních řad se obrátily v řady strachu a myslíme si, že čím více lidí se modlí, tím lépe, ale moje Bible říká, že "jeden člověk se zjevením bude mluvit k hoře a ona se pohne", "dva kteří se shodnou ohledně čehokoliv na Zemi..." - není to o síle a počtech ve smyslu modlitby, je to vždy o "věření". Někdy můžeme rozšířit nervozitu z problému do našich modlitebních řad a udělat z toho spěšnou objednávku typu "pokud Bůh něco brzy neudělá, pak máme problém" - a jsme vedeni/motivováni strachem. Vůbec si neuvědomujeme, jak [často] jsme vedeni/motivováni strachem. Zjistil jsem, že v 99% případů se modlíme za věci "které mají být špatně". Můžete vidět svoje dítě, jak se odvrací, jít do pokoje a volat, protože odchází, a volat ze špatných důvodů, modlit se ze všech možných špatných důvodů a nemít žádný pokoj v duši, nemoci spát, a neprojevat Pravdu během celého toho období, protože jste vyřízení, dokud se nevrátí zpět. Místo toho, abyste šli do pokoje a řekli "Otče, cítil jsem takovéto znepokojení,

když můj syn řekl ty věci a nebo když jsem viděl moji dceru dělat toto.. A Otče děkuji Ti za investování do nich, že jejich život je mnohem víc, než právě teď vidí, že v nich je dědictví a dědičnost a děkuji Ti Otče..." - A potom žijete silní a projevujete Ježíše a jste plní radosti. Proč? Protože nevěříte tomu, co vidíte [fyzickými očima], ale [duchovním] zrakem a to je mnohem víc. Jinak je z toho "Prosím modlete se za mého syna.. Prosím, modlete se za mého syna.." a při každé příležitosti přijdete se stejným zoufalým pláčem "Prosím modlete se za mého syna.." - a nikdy nepřikryjete vírou identitu a osud vašeho syna, abyste se setkali se svým srdcem víry s nebem. A po čase řeknete "Již se modlíme tak dlouho, proč Bůh neodpovídá?". On nám dal meč, autoritu, moc Jeho jména a ukázal nám cestu skrze Ježíše. Ale cesta zoufalství a strachu, [když je to] "všechno o nás", o tom, čím procházíme a o sentimentu a citech, tohle nebem nehýbe.

Jste v pohodě? Snažím se vám pomoci s touto věcí. Viděl jsem příliš často, jak nás poráží strach, a my jsme přitom dobří lidé - Evangelium se nás dotklo, neprobouzíme se abychom to zkusili minout, nejsme zlí lidé. Nekážu toto, protože máme problém, nesnažím se vás napravit nebo vám dát políček. Říkám, že protože jsme dobří lidé, tak se opravdu snažíme, ale někdy se to dostane do skutků a je to o tom, co děláme my, na místo odpočinutí na místě Lásky v tom, co On udělal pro toho konkrétního člověka. Říkám vám, že [při modlitbě] vůbec nezávisí na tom, jak jste hlasití a jakým způsobem říkáte modlitbu. Závisí to na Boží nezastavitelné Lásce a vy ji potřebujete nechat být ve svém srdci jako neřiditelný vlak, aby převálcovala všechno co je v cestě. Říkal jsem, ať si otevřete Koloským 3? Půjdu tam teď. Víte, co je skvělé? Stále to tam je. A víte, co je ještě lepší? Stále to říká, co to říkalo před 10ti minutami. Bůh se nezměnil. Je to tam, to je tak skvělé. Sledujte. V tom, co jsem řekl, je něco mocného. Proč se my tak snadno změním kvůli věcem, kterými procházíme, když On zůstává stejný? My si to omlouváme řečmi "Ano, ale ty nevíš, jak se cítím/co prožívám, bratře.." - ale vy nežijete podle pocitů, vy žijete vírou.

V církvi strávíme moře času sloužením pocitům, dojmům, vzpomínkám, a selžeme žít vírou. Dokonce učíme, že jsme smysloví lidé. - Ne, my jsme lidé vedení Duchem, kteří žijí vírou a víra rozdrťí smyslovost/pocitovost. A potom ďábel nemá tak snadný přístup a cesty, na které byl zvyklý. Protože pokud ďáblu stačí dát vám pocit, že jste ztraceni, pak byste tomu mohli věřit [pokud žijete podle pocitů], ale Bible říká, že je nemožné, abyste byli ztraceni - On vás nikdy neopustí, ani se vás nezřekne a nikdo vás nevytrhne z Jeho ruky. Takže mě nezajímá, zda se cítíte ztraceni, prostě nemůžete být ztraceni a jen prostě za to musíte děkovat Bohu, aby ten pocit ztraceni odešel. Nebo půjdete roky cestou, že se za vás budou všichni [služebníci] modlit a budete čekat na to, až ten pocit odejde, na místo, abyste ten pocit zničili pravdou.

Myslíte si, že potřebujete, aby se za vás někdo modlil? - Ne, vy potřebujete nahradit systém víry, potřebujete nahradit lež pravdou, ale pokud [prvně] nenaplníte svoje srdce pravdou, pak nebudete ani schopní lež rozpoznat. - Pak jste jen člověk ovládaný pocitem a jste jen jeden pocit daleko od potřeby "nechat si sloužit". A potom jste dva týdny v pohodě a najednou si říkáte, co je ještě špatně, protože se necítíte moc dobře. Potřebujete se naučit rozdílat se, posílit se v Pánu a chválit Ježíše, děkovat Mu za Jeho úžasnou Lásku, stát bez závoje v Jeho přítomnosti a děkovat Mu, že vás tolik miluje, že jste Jeho touhou, že jste zřítelnicí v Jeho oku, že vás miluje tolik, že věří, že smrt Jeho Syna stojí za to, abyste žili, že ve vašem nejčernějším dni vás neztratil ze zřetele a věděl, kým vás stvořil. Při vašem nejrebeltějším skutku řekl "Tohle nejsi ty, vím, kdo jsi.." a slyší slova Ježíše "Otče, odpusť jim, protože nevědí, co činí" - protože kdyby věděli, kdo jsou a byli naplněni Duchem Svatým, pak by nedělali co dělají a neříkali co říkají. Proto je tak snadné odpustit lidem ve vašem životě. Pokud by lidé věděli, kdo jsou, a věděli, kdo jste vy, pak by nejednali způsobem, jakým jednájí a nežili jak žijí, tak proč dovolujete, aby vás rozplakalo co vám udělali, na místo toho, abyste volali za ně, protože oni mají potíže - oni neví, kdo jsou. Proč máte zranění, problémy a bolesti? Protože stále myslíte za sebe a ne za Evangelium. Buďte s tím velice opatrní.

|~|

Nikdy jsem moc nepřemýšlel o narozeninách, protože je nijak zvlášť neslavím, ale je to úžasné, protože slavíte den, kdy se někdo narodil, protože to je Boží vůle, že je zde. Tady Jeremiah je vůlí Boží. "Jak to víš, Dane?" - Protože je živý? Protože Bible říká, že je čas být narozen a Bůh ho předurčil před založením věků. On zde není pro to, že muž vstoupil do ženy, on je zde, protože Bůh to řekl. Ještě než začnu číst to Koloským, tak budu citovat jedno Písmo. Nesmějte se mi. Chtěl jsem ho říct již předtím, ale byl jsem tak nadšený, že jsem se dostal někam jinam, ale teď se mi to vrací - takhle se mnou pracuje Duch Svatý. Já nemám vůbec pod kontrolou to jak kážu. Já se vzdávám a poddávám a říkám "Ať je po tvém, převezmi mě" - a On říká "Ok", a myslím, že si to užívá - trefuje mě a naráží do mě verši.. Lidé se ptají "Jak to, že takhle znáš Slovo?" - a já říkám "Nemám žádnou zásobu poznání, já jsem prostě vložil Slovo do svého srdce a ono z něj takto jde ven." Právě mě bombarduje 2. Kor 5, tuším je to verš 13 [je to V 14], kde apoštol Pavel říká "je to Láska Kristova, co mě zavazuje" - víte, jak by to slovo "zavazuje" mohlo být definováno? Jako palivo, jako zdroj vaší motivace. "Je to Láska Kristova, která mě žene v před, protože jsem usoudil, že pokud jeden zemřel za všechny, pak všichni zemřeli. A pokud my žijeme díky Jeho smrti, tak my, kteří žijeme, již nežijeme sami pro sebe, ale pro Něj, který zemřel. A proto již nikoho nesudíte podle těla." - To znamená, že neomezujete, neřídíte se a nesoudíte člověka podle toho, jak ho vidíte očima, ale vždy ho vidíte pro jeho potenciál, [určený] osud a stvořenou hodnotu. To neznamena, že nenapravujete, neznamená to, že když je potřeba, tak nedisciplinujete, ale nikdy to neděláte za cenu identity/totožnosti toho člověka. Vždy to děláte, protože víte, že ten člověk je mnohem víc. Nenapravujete proto, že dělají něco špatně, vy napravujete proto, že jsou mnohem víc, než žijí.

Řeknu vážné tvrzení. Pokud bychom rozuměli Evangelium, tak by již nikdy nebyl žádný zraněný křesťan a nikdo by nikdy neopustil "církve" ze špatného důvodu. - Nikdy, pokud bychom rozuměli Evangelium. Protože to nikdy nebylo o vás, je to o Něm ve vás a projevení Lásky. Stali jsme se církevními turisty, chodíme otestovat "atmosféru", zjišťujeme, zda je tam láska - měla by být, pokud tam jste vy. Pak odcházíte a říkáte "Tohle nebyla milující církev" - ale měla být, vždyť jste tam byli vy. :D Proč chodíte hledat lásku, když jste povoláni být naplněni Láskou? Tím ukazujete nepříteli a všem, kteří to slyší, že to je celé o vás a jste terč pro protivensství. Pak můžete říkat všechny správné věci a dělat správné církevní věci, a budete mít srdce, které je miliony mil od Pravdy. - A za čas z vás bude zraněný, zatvrzelý člověk a přitom jste povoláni být jako Kristus. Nemluvím konkrétně k nikomu zde. Na nikoho neukazuji, jen říkám.. My jsme správci svého srdce, je v pořádku mluvit o těchto věcech, není v tom ani trocha odsouzení. Když slyšíte někoho takto mluvit, tak neodcházejte s tím "Hm, já se sotva cítím.. nejsem si jistý, zda jsem vůbec zachráněný." - o tom to není, nesmíte to slyšet špatně. Když budete odcházet, tak řekněte "Wow, dveře jsou otevřené a světlo mi osvětluje cestu a ukazuje mi, k čemu jsem povolán a k čemu jsem povolán jít." - není to o tom, kde nejste, ale o tom, k čemu jste povoláni. Není to o tom, co jste minuli, je to o tom, co jste připraveni naplnit a do čeho chcete vejít. Takže budme schopni takto mluvit, abychom mohli jeden druhého povzbuzovat. Rozumíte? Není to o tom, co nám chybí [našich nedostatkách], ale o našem potenciálu a naplnění osudu/určení.

Pokud jsou naše srdce upřímná, potom je jednoduché slyšet taková slova. A když odcházíme, jdeme s "Moje dobrota, děkuji Ti za to Bože, jsem povzbuzen, vidím..." A pak si pustíte CD a zjistíte, že je tam ještě mnohem víc věcí, protože jste pochytili pouze trochu, protože zde jsem jen jedno dopoledne, tak podle toho mluvím. || Někdo mi řekl "poslouchat tvé kázání nebylo jako napít se, to bylo jako otevřený hydrant." Jeden člověk za mnou jednou přišel a říká "Tys mi nenalil sklenici mléka, tys na mě vyliil celou cisternu". Já sem se zeptal "A co je na tom špatného?" On odpověděl "Jak to můžu všechno pojmout?" Já jsem mu odpověděl "Ne, ty nemáš vzít všechno, co jsem dnes mluvil, a recitovat to, opakovat to a žít to. Věci, které se dotknou tvého srdce, věci které zasáhnou tvé srdce, to jsou věci, které ti Bůh říká pro současné období." Nemusíte pojmout všechno, co říkám, protože vás je spousta a jsem kvůli tomu v režimu "kulomet", protože Bůh vás miluje a chce se dotknout co nejvíce lidí a věcí, a více nás vybudovat a povzbudit a připravit k běhu. Není to skvělé, že když takhle kážete, tak za vámi pak přijde řada lidí "Člověče, mluvil jsi přímo ke mně, to

kázání bylo pro mě." A já si říkám, to je skvělé 50 lidí vnímá, že to bylo právě pro ně - to je povzbuzující. - Protože Bůh zná své děti a má schopnost prostě zasáhnout.

Koloským 3:1 Když jste tedy byli vzkříšeni s Kristem, hleďte to, co je nahoře, kde po Boží pravici sedí Kristus. To slovo "když" tam znamená "od doby když", Pavel tam nepochybuje o vašem spasení. "Když jste tedy byli vzkříšeni s Kristem" - Neříká tam jestli jste spaseni, tak takto žijte, netestuje vaše spasení. Je důležité vidět věci v Bibli a vědět, co to znamená. On nezkouší ani nezpochybňuje. "Když jste tedy byli vzkříšeni s Kristem, hleďte to, co je nahoře, kde po Boží pravici sedí Kristus." Sledujte, Boží Láska vám říká, abyste to dělali. V 2 Myslete na to, co je nahoře, ne na to, co je na zemi; - Proč? Protože ví, že vaše mysl je pokoušena, aby byla zaměřena všude možně a dokonce satan mluví věci, vzpomínky, lidskou moudrost a cestu, která se zdá být člověku správná. - Všechny ty věci se vás snaží dostat ve vaší mysl. Takže "Upřete svoji mysl na způsob, jakým myslí nebe a jak nebe funguje". Upřete svoji mysl na Boží srdce, Lásku a věci, které jsou nahoře, ne na pozemské věci. Proč? Protože jste zemřeli. Nemodlili jste se modlitbu, abyste šli do nebe - vy jste zemřeli. Podívejte - byli jsme pohřbeni křtem spolu s Kristem do Jeho smrti a pokud jsme byli pohřbeni do Jeho smrti, jistě budeme vzkříšeni v novotě života, protože pokud jsme pohřbeni do smrti Ježíše, jistě budeme vzkříšeni Jeho mocí. Říká "Kdo zemřel, je svobodný od hříchu". Proč? Protože je svobodný od sebe sama a sobeckost je kořenem každého hříchu. To je úžasné. Kdo zemřel, je osvobozen od hříchu, nebude žít z vlastní síly, vlastních skutků, ale bude žít z milosti.

Římanům 6:10 Neboť že zemřel, zemřel hříchu jednou provždy, ale že žije, žije Bohu. 11 Tak se i vy považujte za vsutku mrtvé hříchu, ale za živé Bohu v Kristu Ježíši, našem Pánu. - Takto se probouzíme každé ráno. No tak, nebudíme se s tím, že zkusíme nehřešit, budíme se a užíváme si, že jsme dobří synové. Budíme se a těšíme se, že jsme obhájení, ospravedlnění, vykoupení a milovaní Bohem, a děkujeme Duchu Svatému, že je přímo v nás a že je s námi. Nemodlíme se za průlom, děkujeme Bohu, že již přišel. Myslím to vážně. Koloským 3:3 neboť jste zemřeli a váš život je s Kristem ukryt v Bohu. 4 Až se ukáže Kristus, náš život, tehdy se s ním ve slávě ukážete i vy. Proto - proč je tam proto? [B21] Znamená to "kvůli této [předchozí] pravdě." - nikdy nečtete "proto" aniž byste zjistili, proč tam je. Vždy se vraťte a zjistěte, ve světle čeho píše co právě říká. Protože jinak se dostanete do zákonictví "proto umrtvěte" - mohl by sem přijít nějaký kazatel a kázat "musíte umrtvit své pozemské údy" - Ale proč? Protože jste byli vzkříšeni s Kristem, Boží Království žije ve vás a váš obraz je změněn a proměněn zpět na Boží, takže umrtvíme tyhle věci. Jak umrtvíte své pozemské údy, aniž byste se kousali do rtu a dostali se do skutků? Radši doufejte, že znám odpověď. :) Jak odložíte hněv? Podívejte [co je tam napsáno]. V 5 Umrtvěte tedy své pozemské údy - smilstvo, nečistotu, vášeň, zlou žádostivost i lakotu (což je modlářství), 6 neboť kvůli těmto věcem přichází Boží hněv na syny neposlušnosti. 7 V těch jste kdysi chodili i vy, když jste v nich žili, 8 ale nyní to všechno ze svých úst odložte: zuřivost, hněv, zlobu, urážky i nestoudné řeči. - Říká "odložte", neříká "zvládněte". Odložte hněv, zuřivost. Jak odložím hněv, aniž bych se snažil "nehněvat se"? Jak odložím hněv, aniž bych se kousal do rtu a dělal předsevzetí, že se nebudu hněvat tolik jako dřív? - Pak jste pořád našťvaní a akorát jste zakouslí ve rtu, takže se to nedostane ven. Sledujete? Jak odložím tyhle věci, aniž bych se "víc snažil" a byl odsouzený při svém selhání? Kdo kdy byl v tomto kolotoči křesťanství?

Zde je, jak. Budete s Ním osamotě a ve vztahu a začnete Mu děkovat, že jste nikdy nebyli stvořeni pro sebe, pro svoji vlastní identitu, svoji pověst, kterou diktuje tělo. Děkujte mu, že jste muž/žena Ducha a "Otče všechno, jakým jsi učinil být člověka, takový jsem vevnitř a Ty mě obnovuješ do Svého obrazu. Hněv nemá nic společného s mojí stvořenou hodnotou, nemám žádné právo se hněvat, nemám právo být plný zloby a urážek, nemám žádné právo žárlit a být pyšný, protože jsem se stal Láskou, protože jsem se vzdal toho [starého] života, abych Tě mohl získat, abys Ty mohl žít ve mně. Otče, děkuji Ti, že jsi udělal moje srdce plné milosti, plné Lásky. Děkuji Ti, že vykupuješ moje pocity a že všechno, co mě naučil svět, je podmaněno Tím, který žije ve mně.

Děkuji Ti, že hněv není můj úděl, že jsem člověk Lásky." Když ve svém čase modlitby budete s Bohem - ne s listem vyznání, budete s Bohem a necháte Ho být vaším Otcem a odvážíte se být Jeho dítě, a vyhlásíte, že jaký je, takoví jste vy vevnitř [v duchu]...

Do modlitby nejedete z pozice nedostatků "Bože prosím udělej mě tímto a pomoz mi s tímto a prosím Bože toto..." - Ne, vy Mu děkujete, že se Mu zalíbilo dát vám Království a že proměňuje váš život. "Děkuji Ti, že mě činíš ušlechtilým, vlídným. Jsem člověk plný milosti, protože milost mě zahrнула a já odkládám všechny tyto věci, nikdy jsem pro ně nebyl stvořen, byl jsem stvořen pro Tvůj obraz a Tobě se zalíbilo poslat Svého Syna a vykoupit pravdu o mém životě." Rozumíte tomu? Takže nyní máte tyto věci odložit. V 9 Nelžete jedni druhým, když jste již svlékli starého člověka s jeho skutky. - Proč nemáte lhát jedni druhým? Je to jednoduché - protože jste svlékli starého člověka s jeho skutky. Nejsi lhář, jsi svatý, nejsi lhář, jsi muž/žena Ducha. Nejsi lhář, protože když lžeš, tak "zachraňuješ" sebe, "zachováváš" sebe, prostě je to o tobě. Proč bys lhal, pokud by to nebylo o tobě? Takže nebudeme lhát. Proč? Protože jsme zemřeli a odložili jsme starého člověka. Lhát není ani možnost, ani to není součástí Království, nebe vůbec neví, co to lhaní je. Nám to dává smysl, protože jsme v tom vyrostli.

Vzpomínám si, jak jsem doma rozbil světlo. Měli jsme sadu světel a já jsem jedno při praní s bratrem rozbil - byla to moje vina. On se na mě podíval a říká "Jsi v pěkné kaši a nedívej se na mě, ty jsi ho rozbil". A já sem řekl "Ani náhodou, já za toto výprask nedostanu". A moji rodiče přišli "Co se stalo?" A já jsem lhal. Pamatuji si jak táta táhl bráchu pryč, aby mu nařezal a byl tehdy napitý, nebylo to dobré. A já jsem řekl "ještě že to nejsem já". Vzpomínám si, jak se na mě podívala máma a řekla "Doufám, že nelžeš", protože předtím jsme se dohadovali a já jsem lhal a lhal tak přesvědčivě, že jsem přesvědčil svoje rodiče, že to byla bratrova vina. Vidíte protiklad Ježíše, který přišel nevinný a podstoupil hněv [na sobě]? Vidíte zvrácenost pádu [člověka]? Lhal jsem na úkor vlastního bratra, abych ochránil a zachoval sebe - to je pád člověka. Ježíš, i kdyby to světlo nerozbil, tak by řekl "Dejte trest mně, já jsem to byl. Zbijte mě, nebijte ho." Ježíš by si stoupl přede mě a schytl výprask. A zde stojím já, a lžu, aby výprask nedostal já, ale bratr. Tohle se nazývá pád člověka. Vzpomínám si, jak jsem se podíval na mámu a řekl jsem "Já jsem to nebyl, on to udělal" a byl jsem tak šťastný, že to nebyl můj zadek. Když bratr pak přišel, tak říká "Nechápu, jak jsi to mohl udělat". Odpověděl jsem "No a, vždyť je to jedno". Není to něco? Evangelium je úplný opak. Proč nebudeme lhát jedni druhým? Protože jsme proměnění! My jsme se nemodlili modlitbu, abychom šli do nebe - to má být vtíp? - Nebe přišlo do nás a vyplenilo naše srdce. My nečekáme, až nás vyzvedne autobus [do nebe], Boží Království je zde. My nejsme lidé, kteří vyznávají Krista, my jsme lidé, kteří zjevují/projevují Krista. Nejsme lidé, kteří citují Slovo, jsme lidé, kteří se stali Slovem. A naše identita/totožnost není v naší službě, je v proměně našeho srdce.

Nebudeme lhát, svlékli jsme starého člověka, a oblékli koho? - "Toho nového." V 10 a oblékli toho nového {sledujte jaký je}, jenž se obnovuje k plnému poznání podle obrazu Toho, který ho stvořil. V 12 Proto se jako Boží vyvolení, svatí a milovaní oblečte soucitným milosrdenstvím, laskavostí, pokorou, mírností a trpělivostí. Slyšte teď Boží srdce, ať je tento závěrečný čas časem modlitby. "oblečte se soucitným milosrdenstvím, laskavostí, pokorou, mírností a trpělivostí." -

Oblečte je. Jsem stvořen pro milosrdenství. Pokud je mi odpuštěno všechno, co jsem kdy udělal, potom se z toho raduji a udělá to ze mě člověka odpuštění. Pokud jsem milován neselhávající Láskou, tak se mě to dotýká tak hluboce, že jsem se nyní stal Láskou. Proč? Protože všechno je shrnuto ve dvou přikázáních a ty dvě jsou jedno - říká, že to druhé je jako první - "Miluj Boha a miluj svého bližního, jako sebe sama". Nikdo na planetě nemá opravdovou Lásku k Bohu, pokud nemá Lásku k bližním. Protože celý smysl Lásky k Bohu je Láska k bližnímu. A pokud nevidíte sebe jasně, pak nevidíte jasně svého bližního. Milujete bližního jako sebe - takže čím jasněji vidím sebe v Pánu, v zrcadle v Kristu, tím lépe uvidím i vás. A čím více budu přijímat Jeho Lásku, tím více vás budu milovat. Ale pokud budu mít rozpory ve své duši, skrytou vinu, odsouzení, kritiku, sebezpozorování s negativními postoji, tak potom budu hledat chyby na druhých a kritizovat je,

protože to je pohled, podle kterého žiji. Ale pokud mému světu vládne Láska, potom vás můžu milovat. Chápete?

Takže pokud jsem opravdu svobodný od sebe, jaký je výsledek? - Jsem svobodný od vás a nyní vás konečně můžu milovat a konečně to může být, jak to bylo stvořeno. Pokud potkám Johna a vložím na něj nějaké své očekávání, které ovlivní "kdo jsem" a "jak se mi daří", potom jsem mu učinil velkou nespravedlnost. Protože nyní jsem ho vystavil, aby selhal a zklamal mě a já abych pak byl méně, než kdo jsem v Kristu. A když pak slyším Johnovo jméno, tak jedné, co se mi vybaví, je v čem selhal a co neudělal - a ztratím z očí osud/uřčení a potenciál jeho života. Proč? Protože jsem na něj vložil očekávání za cenu našich duší. Říká "Nedlužte nikomu nic, než abyste je milovali." Pokud po Johnovi vyžaduji, aby udělal něco pro mě, abych byl "v pořádku", pak ho mám na špatném místě. John není pán, Ježíš je Pán. Potřebuji, aby byl důvěryhodný, aby běžel závod, potřebuji, aby žil čestně ve smyslu vedení církve, tomu rozumím, ale nevkládám svoji důvěru v tělo - to znamená, že pokud by to John minul, abych měl omluvu být méně [než Kristus] a dovolit hříchu proti mně, aby způsobil hřích ve mně. Ježíš nikdy nedovolil hříchu učiněnému proti Němu, aby vypůsobil hřích v Něm.

Takže se oblečte soucitným milosrdenstvím, laskavostí, pokorou, mírností a trpělivostí 13 Snášejte jedni druhé a vzájemně si odpouštějte {Proč? Aby vám bylo odpuštěno? Ne. [Vám je již odpuštěno]}, má-li někdo proti někomu stížnost. Tak jako Kristus odpustil vám, odpouštějte i vy. 14 Nad to všechno se však oblečte láskou, která je svazkem dokonalosti.

Otče, děkuji Ti za velkou čest, že jsem zde dnes mohl vylít svoje srdce, děkuji ti za toto shromáždění tvých lidí. Děkuji Ti, že zjevení spravedlnosti zde žije a zůstává, děkuji Ti za učení o Otcově Lásce, které vždy přijímají. Děkuji Ti, že dnes máme větší usvědčení, že nejsme jen v pozici, abychom byli Tebou milováni, ale abychom se stali touto Láskou a že jak jdeme, budeme vypadat jako Ty. Děkuji za naše sféry vlivu, za místa, které můžeme prosytit Tvoji moudrostí a vůlí a děkuji Ti, že toto povolání je mnohem větší, než že se o nás jen staráš, že Ty nás proměňuješ. Takže se otvíráme a říkáme "ano" a jako hlína se poddává mistru hrnčíři, se poddáváme rukám mistra a všechna Tvoje tvořivost a moudrost, tvůj vzor, ať se ukáže na té hlíně. Jsme tvoji, vydáváme se a říkáme "Díky, že nás činíš takové, jako jsi sám", ve jménu Ježíše, Otče žehnám tomuto domu a děkuji Ti za milost na něm. Amen.